

September 78

Vestfold Nett

Disse lager bladet: redaktør Karin Elise Syvertsen,
medarbeider er Mette Kristiansen,
maskin skriver Knut Syvertsen og
tegner er Tom Kristiansen.

Takk for sist og vel møtt til en ny dyst. Sommeren er nå slutt for denne gang og vi er alt i september. Nå er det høst, og nå begynner foreningsarbeidet for fullt igjen etter en lang ferie. Mer uthvilte fortsetter vi nå med vårt arbeid, og samtidig ønskes det bedre fremgang for den hørselhemmede's krav og for vårt foreningsblad, i det andre halvår.

Nå er det snart vinter igjen, så tiden flyr, men kan ikke si det har vært noen ordentlig sommer i år. Det har vært mest regn her på østlandet, mens nord-vestlandet har vært heldigere denne gang.

Tilsammen fjorten dager's badevær hadde vi antagelig, men feriehjemmet vårt har heldigvis vært i full aktivitet hele sommeren. Mye fin besök hadde vi fra fjern og nær og det bl.a. fra Sverige, Danmark og Tyskland. Kan også fortelle at det var ekstra mye besök fra Bergen og Oslo i år. Dyrebosök hadde vi også mye av, og det var katt, hund, mus(bare en), og ellers fluer, vepser og bier. Det ble vel mange fluer, så vi hengte opp et gammeldags flueklister.

Ja, hyggelig er det og ha et sted hvor man kan treffes og få utvidet sin kontakt.

Vi ønsker fortsatt godt samarbeid og håper samtidig på mer stoff til bladet resten av arbeidsåret.

HØST.

Med hösten kommer pene trær,
og fuglene reiser så snart.
En ny vinter kommer oss i møte,
og kaldt blir det ikke når stövlettene er blöte.

Når det nå blir høst,
og mørke kvelder med frost.

Varmt og godt er det inne en slik høstkveld,
og med tent stearinlys føler vi oss vel,

diktet av redaktören.

Dödsfall.

Det er med vemoed vi tenker på at Eva Martinsen ikke lenger er i blant oss, og vandret bort bare 53 år gammel. Den 8. august sovnet hun stille inn etter en lengre tids sykdom. Det var kanskje bare hennes nærmeste som visste hvor alvorlig det var, men så klaget hun heller aldri. Blid og vennlig var hun beständig og hadde bare godt og si om andre, så hun var et fint menneske.

Hun var søster til Marit Melgaard som dere fleste kjenner, og fru Melgaard ble også den siste som var hos henne da hun på den tid gikk bort.

Eva Martinsen var lykkelig gift med sin hörende mann Omar, og 15 år fikk de få ha sammen. De hadde en pen leilighet i Oslo, og de var medlemmer både i Oslo- og Vestfold döveforening. Hun var også aktiv med i syklubben i Oslo og trivdes der. Hver sommer var hun på feriehjemmet Skogstua i Sandefjord og hadde beständig med sin mann, og samtidig tok de en tur til barndomshjemmet i Kvelde.

Savnet er stort og også for venner hun hadde i Vestfold döveforening.

Begravelsen foregikk fra Nordstrand kirke i Oslo, og det var hovedpresten Gudmund Dueland som forrettet ved båren. Nordstrand kirke var fullsatt til siste benk, så en meget aktet dame var Eva Martinsen.

Det var mange kranser og kransen fra hennes mann lå oppå båren, mens de andre lå pyntet nedover. B.l.a.så vi krans fra Freia, hvor hun hadde arbeidet i over 20 år, og fra familien, naboer, Oslo döveforening, syklubben, Vestfold döveforening og ellers mange flere.

Vi lyser fred over hennes gode minne.

HVA BRUKER DU LIVET TIL.

Livet du fikk i gave,
hva bruker du livet til?
Hva eier du i din have
til vennen på livets vei?

Du som fikk sollys i gave
og alt gikk så lett for deg.
Gav du en blomst fra din have,
sorg eller sollyst smil?

Så du en venn som snublet og fallt?
Hjalp du ham da du så det gikk galt?
Sendte du ditt sollys inn på hans vei?
Fikk han en hjelpende hånd i fra deg?

Jeg kan ikke lyse, du tenkte iblant.
Jeg er nok ikke sol og det er nok sant.
Men søker du han som er lysenes far
så blir du en stråle så ren og klar,
og da kan du lyse og skinne
så vennen din veien kan finne.

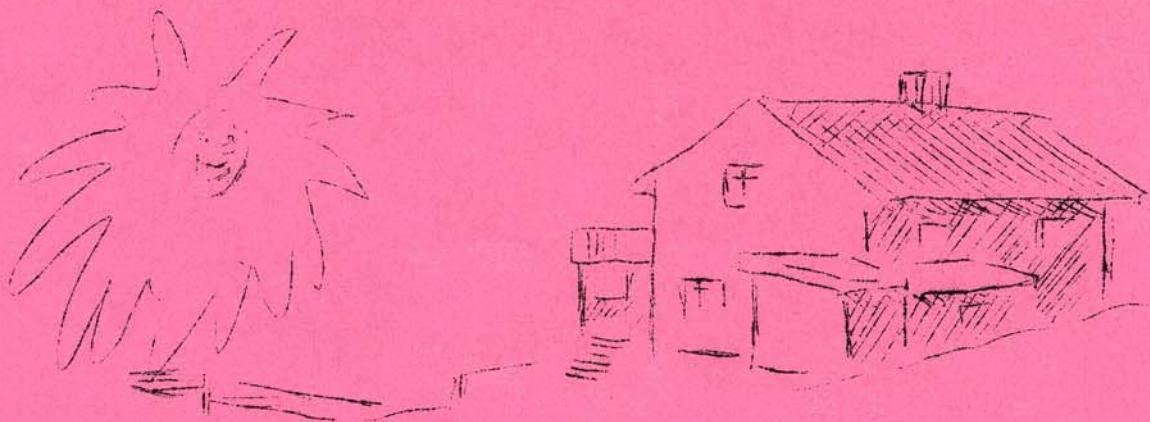
Karin E.Syvertsen.

Mette Kristiansen Og Karin E.Syvertsen skal på "journalistkurs" fra den 2. oktober og uken ut.

KAKEOPPSKRIFT.

Her er verdens letteste og billigste sjokoladekake. Visp sammen 2 egg og 3 dl sukker. Tilsett 4 dl hvetemel, 2 ts. vaniljesukker, 3 ts. bakepulver, 3-4 dl melk, og ca. 100 gr. smeltet smör. Rören kan virke noe tynn, men det skal den. Ha alt oppi en langpanne, for det blir nemlig en stor kake. Kaken stekes i 15 min. i en varme på 180 gr. Den er ikke mislykket om den blir flat. Den skal ikke være særlig höy.

Fyll og pynt oppå: 100 gr. smeltet smör, 500 gr. melis, 3 ts. vaniljesukker, og 6-8 ss. kaffe eller vann.

Medarbeider METTE KRISTIANSEN skriver på denne side.

Nå er det august og sensommeren er på hell, med hösten like om hjørnet. Alle er nå ferdig med sin sommerferie med utflukter og avkobling og kanskje noen har vært utenlands. Eller har hatt fine dager på vårt kjære feriehjem "Skogstua".

Vi (Tom, Line og jeg) tilbragte 5-6 trivlige dager der. Fikk også et inntrykk av at feriehjemmet har vært et godt trekkplaster i sommer med både dags og flere dagsgjester fra fjern og nær. Det har nok vår redaktør Karin nevnt mer om et annet sted i bladet.

Det jeg vil fortelle om er fem "höner's" utflykt fra feriehjemmet til Svarstad. Det var en fin ettermiddag vi bestemte oss for å besøke Alvilde Engelstad, som dere sikkert kjenner.

I våres var hun så uheldig og falle stygt og dermed fått armen delvis ödelagt. Hun har da blitt hemmet til å være med på og gå ut som hun vil selv. Bl.a. har hun hvert år vært på feriehjemmet fra St. Hanstider og ca. 2 måneder fremover. Vi fem Randi Pedersen, Marit Melgaard, Karin Jensen, Karin Syvertsen som sjåfør, og jeg dro med friskt mot. Vi syntes veien var drøy og kjøre, men det ble snart glemt da vi kom frem og så en hoppende glad Alvilde.

Så kom koppene frem og vi koste oss med kaffe og kaker som vi hadde tatt med oss. Praten gikk livlig om löst og fast, men en ting var Alvilde bestemt på. Det var og få kommet til feriehjemmet en tur, men Marit og Karin S. fikk ordnet det slik at en av Alvilde's familie kunne skysse henne til feriehjemmet en av dagene.

Så var tiden kommet til at vi måtte ta fatt på hjemveien, og vi takket for oss og Alvilde takket så for at vi kom og nå gledet hun seg til og få komme en tur til feriehjemmet så snart.

Vi tok hjemveien fatt og med en følelse av velvære over og ha vært gledesspredere for andre i hverdagen.

Og etter som jeg har hört har også Alvilde vært på feriehjemmet i vel knapt 2 uker. Ja, vil til sist på vegne av oss fem få takke for den hyggelige gjestfriheten i henne's koselige hjem oppe i Svarstad.

Mette K.

TANKER TIL DEG

Det store vendepunktet i livet
inntreffer den dag da man slutter
å skynde på andre og i
stedet opptar kampen mot sitt
eget dårlige jeg.

Den ene søker lykken i alt han
kan få - en annen finner lykken
i alt det han har.

fortsettelse

forts.

Når menneskene lytter foregår det ofte mer i dem enn når de snakker.....

M.

"skrevet fra Hjemmet."

Dette SKREV Petter Punktum for en stund siden i Tønsberg's blad.

DÖVEFORBUNDET BER OM AT TV-FILMER IKKE BLIR TEKSTET PÅ NYNORSK, MEN N.R.K. VIL IKKE HÖRE PÅ DET ÖRET.

Hilsen
Petter Punktum.

Vår medarbeider Knut Syvertsen forteller her litt om sin opplevelse på Ål folkehøgskole for døve.

Jeg deltok der på et tegnspråkurs trinn 3 i tiden 25-5 til 28-5. Jeg hadde flere opplevelser på toget og bla. så jeg pene blomster ved jernbanelinja når toget kjørte. Det var liljekonvaller, hvitveis, fioler, lövetann o.s.v. Også var det mange sauher med lam som beitet ved Bergensbanen, og da toget kjørte forbi ble de redde og løp vekk.

I annen kupe fikk jeg se et kirsebærtre, fire vinglass, en vinflaske og et levende lys på bordet, og da visste det seg og være et brudepar på bryllupsreise. Jeg fikk vite at de hadde giftet seg samme dag på fomiddagen. Forlöverne hadde de med som reisefølge, og originalt og festlig syntes jeg dette var.

Like etterpå traff jeg en døv dame som het Karin Moen, som også skulle til Ål. Vi hadde ikke sett hverandre siden vi begge gikk på Nedre Gausen skole, og det er over 15 år siden.

Ca. klokken 19.00 var vi fremme på Ål, og der trff jeg mange kjente og hyggelige folk. Det var ikke bare fra tegnspråkursset, men også andre som skulle på dramakurs og forberede seg til kulturfestivalen i Danmark.

Det var vaktmester Kolbjörnsen og en sivilarbeider som hentet oss. Uheldigvis forsovet en av deltagerne seg på toget, og våknet først da han kom til Geilo. Denne hadde bedt konduktören om og bli vekket like før de nærmet seg Ål. Samme konduktør beklaget dette, og gjorde det godt igjen ved og kjøre passasjereren tilbake tidlig neste morgenen, og som transportmiddel brukte de et gammelt lokomotivtog.

Den døve passasjereren ville helst tatt en taxi samme kvelden, men dessverre fantes det ingen på denne tiden. Og da de endelig kom til Ål stasjon, så måtte den uhellige også ta bena fatt videre opp til skolen. Vedkommende er nok mer forsiktig neste gang, og heller vente med og sove til en kommer helt fram til Ål.

Fredags morgen begynte kurset og 6 timer hadde vi både fredag og lørdag. Söndag hadde vi $2\frac{1}{2}$ time, og det var veldig interessant hele tiden. Vi lærte riktige tegn og hvordan de ble brukt. Kurslederne Britt E. Skogstrand og Thorbjörn Sander var flinke og tiden gikk altfor fort.

Vil her også legge til noe som ble endel diskutert på en av kveldene. Det er om en blomst og navnet er luftbregner. Vet dere at den hverken bruker vann eller jord. Noen mente den var død, mens de fleste av hunkjönn var stae på at den var levende og vokste langsomt.

Dramakurset som deltok samtidig med vårt kurs, övde iherdig på et skuespill som het "Per Gynt".

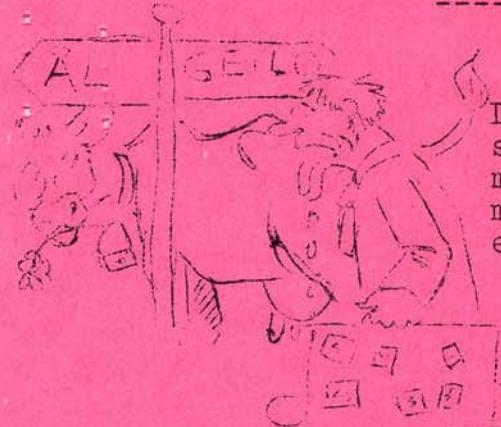
forts.

forts.

Vi var heldige og fikk se resultatet av de få dagene de hadde øvd. De holdt på i 50 minutter og brukte alminnelige klær .Det var moro og så hvor ekte de spilte ,og jeg tror de gjør det bra på kulturfestivalen. Det var Agnes Randers Pehrson og Wilhelm Sandven som instruerte,og interessant var det og se når de rettet på mimikk og rytmens hos skuespillerne.

Like før avreisen fikk vi middag og den besto av oksekotteletter, rosenkål o.s.v.,og til dessert fikk vi riskrem.Det er bestandig god mat og godt stell på Ål ,og heldig var vi også med været.

ET LITE VERS.

Du stifter
så mange bekjentskap
med ordets makt,
men kanskje det mest interessante
er ord som ikke blir sagt.

Hilsen Knut Syvertsen.

SYKLUBBENE VÅRE.

Vi har 2 syklubber og de bare blomstrer. En er det i Tønsberg med Stokke, Sem og Horten. Hyggelig at det går så fint og dermed vokser kontoen i banken.

Larvik har tenkt og samle til vaskemaskin og Tønsberg til oppvaskmaskin, og skal siden brukes på feriehjemmet.

Vi takker for fin innsats og håper det fortsetter i mange, mange år.

Vil til slutt foreslå at det hadde vært hyggelig om disse 2 syklubbene kunne samles en gang før jul, og moro blir det sikkert når de slåes sammen f.eks. en gang i året.

Tegnspråkskursene.

For tiden holdes det nå 4 kurser i gang her i Vestfold.Knut Syvertsen med Hans Hassum som tolk på trinn 3. Stedet er på förskolen for hörselhemmede barn. På samme sted er det startet kurs på trinn I, men det meldte seg så mange at det måtte deles i 2 grupper.Tegnspråkssjefen Marit Melgaard med Mathilde Mölbach som tolk underviser i den ene gruppen og Knut Syvertsen, Hans Hassum som tolk i den andre gruppen.

I Holmestrand d.v.s. på Nedre Gausen skole er det også satt i gang kurs. Dette er et FUV. kurs, og er det samme som trinn 4 og 5. De må derfor ha litt kjennskap til tegnspråk fra før. Det er Karin E. Syvertsen med Stein Erik Ohna som tolk som underviser der, og blir ferdige til våren. Fuv. I er ferdig til jul og Fuv. 2 begynner etter jul og er ferdig til våren som tidligere nevnt.

Sölvbryllup.

Det unge ekteparet Laila og John Ulfsten har den 19. september vært gift i 25 år. Hun er husmor og han er maskininkjører for Stokke kommune.

De er foreldre til fem og besteforeldre til fem. Et nydelig rekkehus, fikk de ifjor, så jeg tror de trives på alle måter.

Begge er aktive med i foreningsarbeidet og håper at det vil fortsette slik.

forts..

farts.

Vestfold Döveforening vil på denne måten gratulere med de 25 år, og må hell og lykke følge dere de neste 25 år.

((((((((((((((((((

80-årsjubilant.

En sprek mann fyller dette tall den 13.november, og kan dere gjette hvem det er. Vansklig og tro at det er Anton Skilbred, Tønsberg som denne gang er fødselsdagsbarnet., men han ser virkelig 10 år yngre ut.

Han var en av deførste medlemmene i Vestfold döveforening, og har også sittet noen år i styret. Spesielt aktiv har han vært med loddessalget for Norges Döveforbund, og er nå æresmedlem i foreningen her.

Gift er han med Asta som han hentet i Østfold, og har en pen leilighet midt i byen. Anton er glad i sin by og er godt kjent der, så det er ikke for ingen ting han er medlem av Tønsbergkameratene. Glad er han i sport, og passer på når det er fotballkamper i fjernsynet.

Vi i Vestfold döveforening vil få gratulere med dagen og ønsker alt godt.

=====

60-årsjubilant.

Helene Larsen fyller denne milepæl 1.desember, og må også si at hun også har holdt seg godt. Merkelig at så mange döve virker så spreke. Kanskje det er fordi de bruker gymnastikk hele dagen via tegnspråket,

Blid og hyggelig er hun bestandig og meget aktiv er hun bestandig. Hun har vært enke i mange år, men har den glede og være mor til to og bestemor til tre. For noen år siden var hun så modig og bygde seg nytthus, og der liker hun seg godt.

Hun har også hatt mange tillitsverv i foreningen. Hun har sittet i styret i 22 år og det må vel være rekord, men trakk seg da hun mente at det måtte komme nye fjes. for 1978. Hun er nå formann i festkomiteen, så hun har heldivis ikke trekt seg helt. Aktiv er hun derfor på medlemsmøtene og ellers. Feriehjemmet vasker hun trofast hver vår og ferdig blir vi når hun er med.

Vestfold döveforening gratulerer med dagen og ønsker alt godt.

=====

Høstfest.

Høstfesten ble avviklet den 23.september, og det var tilstede 44 personer. Kjøttkaker var det på menyen og fatene ble også tomme.

Samme dag deltok Alf Melgaard, Unni og Jørgen Bjerg i demonstrasjons toget. Det var også Döves dag denne dagen.

Elsa og Ole Lysnes var så heldige og kom inn på et pensjonisttreff som ble arrangert den 12.juni og en uke fremover. Dette var på Ål.

Karin og Knut Syvertsen deltok på et Fuv.kurs på Ål i tiden 8-II. juni.